

18.2. Ne **1. neděle postní – s udílením popelce**
 Mše svatá v **10.00 v Liběšicích**,
 v 15.00 v Domoušicích, v 17.00 v Hřivicích

19.2. Po pondělí po 1. neděli postní

20.2. Út úterý po 1. neděli postní
 Mše sv. v 10.00 v domově pro seniory v Žatci,
 v 17.00 v Libořicích

21.2. St středa po 1. neděli postní

 Adorační den za nová povolání a za rodiny
celodenní tichá adorace před Nejsvětější svátostí v kapli Božího Milosrdenství
 Mše sv. v 8.00 a v 17.00 v Liběšicích (kaple Svaté Rodiny),
 od 16.00 Poutníkův klub pro děti na faře v Liběšicích

22.2. Čt svátek Stolce svatého apoštola Petra
 Mše sv v 16.00 v Nečemicích
 od 17.00 povídání o víře pro náctileté na faře v Liběšicích

23.2. Pá pátek po 1. neděli postní – **DEN POSTU A MODLITBY ZA MÍR VE SVĚTĚ**

 Adorační den a noc naší farnosti
celodenní tichá adorace před Nejsvětější svátostí v kapli Božího Milosrdenství
 Mše sv. v 8.00 a v 17.00 v Liběšicích (kaple Svaté Rodiny)
 po večerní mši svaté společná modlitba **křížové cesty**
 od 16.00 bruslení s Poutníkovým klubem

24.2. So sobota po 1. neděli postní
 Mše sv. v 8.00 v Liběšicích (kaple Svaté Rodiny),
 ve 14.00 ve Velké Černoci

25.2. Ne **2. neděle postní**
 Mše svatá v **10.00 v Liběšicích**,
 v 15.00 v Domoušicích, v 17.00 v Holedečku

- Začala doba postní, která je spojena se znamením popelce. K této důležité době si můžete na našem webu www.libesice.com přečíst poselství papeže Františka.
- V době postní se můžeme připojit k projektu Charity „**Postní almužna**.“ Hodnotu toho, co si odepřeme, co ušetříme, můžeme přinést na Velikonoce jako obětní dar pro potřebné nebo věnovat přímo na charitativní projekty.
- Na pátek **23. února** vyhlásil papež František **den modlitby a postu za mír ve světě**. Modlitební úmysl se týká všech zemí trpících válkami a násilím, obzvláště pak Demokratické republiky Kongo a Jižního Súdánu.

Poutníčkova

příloha

roč.17, č.8

- ❖ Požehnání pro všechny farníky, přátele naší farnosti a dobrodince **denně** v 8:00, ve 12:00 a ve 20:00

Důsledný půst pomáhá druhým

(Papež František, 16.2.2018)

Postit se důsledně, nikoli abychom se stavěli na odív, pohrdali druhými lidmi, anebo se postili „k sváru a hádce“. Papež František v ranním kázání upozornil na nebezpečí rozporuplného postu a vyzval, abychom si položili otázku, jak se chováme ke svému okolí. Jak řekl, právě dnešní první čtení z knihy proroka Izaiáš (58,1-9a), vyzdvihuje, jaký půst od nás Pán očekává: „**rozvázat nespravedlivá pouta, uvolnit uzly jha, utiskované propustit na svobodu a zlomit každé jařmo**“.

Jedním z úkolů postní doby je dodržovat půst, připomněl Petrův nástupce. „Pokud nemůžeš dodržet plný půst, při kterém vnímáš hlad až do morku kostí, **postí se pokorně, ale opravdově**. Prorok Izaiáš poukazuje na mnohé nedůslednosti při praktikování ctnosti postu – od vyřizování peněžních záležitostí, zatímco půst znamená určité „vysvěcení“, podotkl papež, po trýznění dělníků, přičemž jejich zaměstnavatel možná děkuje Pánu, že sám si může půst dovolit. „Chudáci“, komentoval papež, „dělníci se postí nuceně, protože nemají nic k jídlu, a ty jimi ještě pohrdáš“. Je nutné se umrtvovat v pokoji, bez hádek a svárů, dodal František, protože „**nelze na jedné straně mluvit s Bohem a na druhé s ďáblem**“. Něco takového není důsledné:

„*Přestaňte se takhle postit, a váš hlas bude slyšet až do výšin. Namítnete – my se postíme, jsme praktikující katolíci, patříme k té či oné asociaci, stále se postíme a konáme pokání. Postíte se ale důsledně anebo nikoli, jak to říká Pán, tedy hodně hlasitě, aby to všichni viděli a prohlašovali: To je ale spravedlivý muž, spravedlivá žena...Něco takového je podvod, přikrášlená ctnost.*“

Pokud je nutné se přikrášlit, tak jedinec úsměvem, aby nevyšlo najevo, že činíme pokání. **Postí se, abys pomáhal druhým, ale vždy s úsměvem**, vyzýval papež. Půst zároveň obnáší pokoření – a toho se dosáhne, jestliže přemýšlíme o svých hříších a prosíme Pána za odpuštění. „To by byla ostuda, kdyby se někdo o mém hříchu dozvěděl, kdyby se o něm psalo v novinách!“, uvažoval papež a vyzval: „Ano, styď se a rozvazuj nespravedlivá pouta“.

„*Přemýšlím o mnoha pomocnicích v domácnosti, které si svou prací vydělávají na chléb a snášejí ponižování, pohrdání. Nikdy nezapomenu, jak jsem jako dítě jednou šel navštívit kamaráda a viděl jsem u nich doma jeho maminku, jak udeřila služku. Té ženě bylo 81 let. Nikdy jsem na to nezapomněl. „Ne, otče“, namítnete, „já jsem nikdy nikoho neuhodil“. „Jak ale se svým personálem nakládáš? Jako s lidmi anebo jako se zvířaty? Platíš jim spravedlivě, dáváš jim dovolenou, pomáhá ti doma člověk, nebo zvíře?“ Zamyslete se nad tím, v našich institucích a domovech je hodně takových případů. Jak se chováme k pomocnicím, k pomocnicím, které mám doma?*“

Papež František připojil také další příklad z osobní zkušenosti. Jednou mluvil s velice vzdělaným člověkem, který zastával názor, že domácí personál patří do kategorie „podřadných lidí“, a tudíž se může využívat. Papež jej musel varovat, že se dopouští těžkého hříchu, protože ony lidi stvořil Bůh stejně jako kohokoli jiného ke svému obrazu a podobě. **Půst, který po nás Pán žádá, vrátil se Svatý otec k dnešnímu prvnímu čtení, spočívá v tom, že „lámeme svůj chléb hladovému, popřáváme pohostinství bloudícím ubožákům, oblékáme nahého a neodmítáme pomoc svému bližnímu“**. Dnes se přitom diskutuje o tom, zda poskytnout přístřeší těm, kteří o něj přicházejí požádat, či nikoli, poznamenal František. V závěru dnešního kázání vyzval, abychom v postní době činili pokání, zakusili trochu hladu, více se modlili a ptali se sami sebe, jak se chováme k druhým:

„*Slouží můj půst k tomu, aby pomohl druhým? Pokud ne, je fingovaný, nekoherentní a přivede tě na cestu dvojího života. Předstírám, že jsem křesťan, spravedlivý, jako farizeové nebo saduceové, ale uvnitř takový nejsem. Prosme pokorně o milost důslednosti. Pokud něco nemohu udělat, ať ji raději nedělám, než abych ji dělal nedůsledně. Čiňme pouze to, co doopravdy můžeme, ale konejme to s křesťanskou důsledností. Kéž nám Pán udělí tuto milost.*“